

РЕШЕНИЕ

№ 1622

***, 06.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Биляна В. Видолова

при участието на секретаря ГАЛЯ Р. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от Биляна В. Видолова Гражданско дело № 20224430102032 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Искове с правно основание чл. 415 във вр. с чл. 79 ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД от ГПК.

Исковата молба е подадена от *** представлявано от ***, против Ц. К. Ч., ЕГН *****, от ***, с предявени иски по чл. 415, ал. 1 от ГПК за установяване на дължимост на следните суми: 214.12лв. - главница за ползвана и незаплатена топлинна енергия за периода 01.03.2019г. до 31.12.2021г., лихва върху главницата в размер на 22.30лв. за периода от 03.05.2019г. до 01.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на молбата 08.02.2022г. до окончателното изплащане на същата, за които суми е издадена ***. Ищецът твърди, че е подал заявление по чл. 410 от ГПК, по което съдът е издал заповед за изпълнение, връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал.5 от ГПК. Твърди, че на основание чл. 153 от ЗЕ, ответникът е ползвател на топлинна енергия, като същата не е заплатена. Това обстоятелство и връчването на заповедта по посочения ред, според ищеца, поражда неговия правен интерес от предявяване на настоящия иск, с който се иска признаване дължимостта на вземането за ползвана и

незаплатена топлоенергия на адрес ***, и лихва върху главницата. Претендира разноски.

Назначеният *** на ответника счита, че исковете са допустими, но неоснователни. Моли съда да ги отхвърли както като неоснователни, така и като недоказани.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното: От приложеното *** се установява, че ищецът е депозирал на 08.02.2022г. пред ПлРС заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК срещу ответника за исковите суми. Установява се също така, че за претендираните вземания е била издадена ***, която е връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал. 5 от ГПК. С Разпореждане на съда, получено на 16.03.2022г., е указано на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си, като искът е предявен в законоустановения едномесечен срок – на 12.04.2022г., той касае сумите по издадената заповед за изпълнение, поради което съдът го приема за допустим.

От представеното ***, се установява, че ответникът Ц. К. Ч. е декларирал през 1998г. собственост върху жилище на адрес: ***. Видно от копие на ***, за жилището на този адрес е посочено, че е в съсобственост с неговата *** с която от данните от *** се доказва, че са в брак от *** Именно на името на ответника е открита при ищеца партия на имота с ***, в която вписания адрес е ***, ***. Поради различието в номерата на апартаментите по декларация и в счетоводството на ищеца, е изискана информация от *** за идентичност на адрес. От Приетото писмо то 13.09.2022г. на ***, ***, се установява, че в жилищната сграда в ***, ***, е извършено преномериране на отделните жилища, като старото броене е било отделно за всеки етаж – по 8 броя, а новата номерация по нот.актове е нарастваща от ***. Потвърдено е, че адм.адрес: ***, и адм.адрес: ***, са адреси на едно и също жилище, като актуалният е – ***. Обстоятелството, че имотът е топлофициран и дружеството, което извършвало дяловото разпределение е било ***, се доказва от представените *** в *** в ***, ***, и ***/предишното наименование на топлинния счетоводител/ от 28.10.2002г. и Споразумителен протокол, сключени въз основа на Р*** От списъкът на етажните собственици от това общо събрание е видно, че именно ответникът е участвал в ОС при

вземането на решение, като към тази дата са заявени два броя радиатори, два броя вентили и два броя разпределители, при посочено жилище на ***. От представеното извлечение от счетоводна сметка по партидата с ***, както и от представените от ищеца месечни отчетни фактури за потребление на ТЕ в имота, се установява, че през периода от 01.03.2019г. – 31.12.2021г. е била начислена сума в общ размер на 214.12 лв., която е за ТЕ, отдадена от сградна инсталация и за дялово разпределение, като за м. 3.2020г. е направена отрицателна корекция. При съобразяване разпоредбата на чл.31, ал.1 от представените по делото Общи условия, предвиждаща, че купувачите са длъжни да заплащат дължимите месечни суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят и на основание нормата на чл.40 от ОУ, предвиждаща начисляване на законната лихва за периода на забава, ищецът *** е начислил върху дължимите главници и лихва за забавеното им плащане, възлизаща в общ размер на 22.30 лв. - за периода от 03.05.2019г. – 01.02.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Доказа се по делото, че ответникът е собственик на топлофицираното жилище в режим на СИО, независимо, че то е декларирано за целите на данъчното облагане като ½ ид.ч. Като негов съсобственик за отоплението му, той и неговата *** отговарят солидарно на осн. чл. 36 ал. 2 от СК, т.е. кредиторът има право да иска изпълнение на задължението изцяло от който и да е от длъжниците. Правото на собственост върху имота, който независимо от различното номериране – *** и ***, все на *** – е един и същ самостоятелен имот, придава качеството на потребител на топлинна енергия – качество, уредено в чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката, който сочи, че всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение са потребители на топлинна енергия. С разпоредбата на чл. 156 от ЗЕ за уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради - етажна собственост е утвърден принцип за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия. Всеки потребител дължи заплащане на реално потребената въз основа на отчетени единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответна част от стойността на топлинната енергия, отдадена от

сградната инсталация. Доказа се също и че имотът е бил топлоснабден с протокола на ОС за избор на топлинен счетоводител. Ирелевантно в случая е, че по делото не представен договор между страните - между страните са налице договорни отношения съгласно чл. 153 от ЗЕ. Общите условия на топлофикационното дружество се одобряват и публикуват по реда на чл. 150 от ЗЕ, влезли са в сила и няма твърдения да са оспорени от ответника. По делото е безспорно, че в сградата има изградена абонатна станция и топлопреносна мрежа и поради това процесния имот се явява топлоснабден по смисъла на ЗЕ. Следва да се посочи по отношение на претендираната ТЕ, отдадена за сградна инсталация, че сградната инсталация е обща част по смисъла на ЗЕ, ЗС и ЗУЕС, и всички собственици и носители на вещни права, следва да поемат ползите и тежестите, свързани с употребата на общата вещ. Доказа се от представената справка, че за исковия период е имало потребление на ТЕ за сградна инсталация и са начислявани суми за дялово разпределение в общ размер на 214.12 лв. Тежестта на доказване на плащането на сумите в исковия период или в хода на делото, е на ответника, но в тази насока доказателства по делото не са събрани. Поради горното, съдът приема, че представените от ищеца доказателства безпротиворечиво доказват наличието на правилно начислени суми за отдадена ТЕ за исковия период с посочената от ищеца левова равностойност. Поради всичко дотук изложено – доказаното качество на потребител на ответника, доставеното и отчетено количество ТЕ, неизпълнението на задължението за заплащане на начислените суми, се налага извода, че по че исковите суми за главница са дължими от ответника, а поради незаплащане на задълженията в периодите по чл. 31 ал. 1 от ОУ на ищеца /30 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят/ - дължими са и начислените лихви в претендирания размер. Поради посоченото, исковите се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени изцяло.

При този изход на делото, съдът следва да присъди разносните в исковото производство, възлизащи на 25.00лв. държавна такса, 100.00лв. юрк. възнаграждение /определено от съда на осн. чл. 78 ал. 8 от ГПК/, 180.00лв. – внесен депозит за *** на ответника, или общо 305.00лв. Съгласно т.12 от ТР №4/2013г. по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да присъди разносните направени от ищеца и в заповедното производство, възлизащи на 75.00лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на осн. чл. 415 във вр.с чл. 124 от ГПК, във вр. с чл. 79 ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД от ГПК, че Ц. К. Ч., ЕГН *****, с актуален адрес: ***, ***, ***, **, **ДЪЛЖИ** на *** с ***, със седалище и адрес на управление ***, ***, **СЛЕДНИТЕ СУМИ**: 214.12лв. - главница за ползвана и незаплатена топлинна енергия за периода 01.03.2019г. до 31.12.2021г., лихва върху главницата в размер на 22.30лв. за периода от 03.05.2019г. до 01.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 08.02.2022г. до окончателното изплащане на същата, за които суми е издадена *** по ***.

ОСЪЖДА Ц. К. Ч., ЕГН *****, с актуален адрес: ***, ***, ***, ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на *** с ***, със седалище и адрес на управление ***, ***, разноси в исковото производство в размер на 305.00лв.

ОСЪЖДА Ц. К. Ч., ЕГН *****, с актуален адрес: ***, ***, ***, ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ***, с *** със седалище и адрес на управление ***, ***, разноси по *** в размер на 75.00лв.

Решението може да се обжалва пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____